

Fotograful țiganilor

După ce a pozat indienii incași, Eric Roset se plimbă prin Europa pentru a surprinde viața comunităților de romi

Eric Roset este fascinat de filmele lui Kusturica

Două dintre fotografiile făcute de francez în România

Alina ANDREI

Merge pe ulița satului cu un teanc de fotografii în mână. Se uită atent la chipurile pirandelor, încercând să le recunoască din poze. În scurtă vreme e înconjurat de zeci de țigani, de la copiii de o șchioapă, desculți și mănjiți pe față, la bărbați mândri cu pălării, ghiuluri, și fete cu cosițe și fuste colorate. Așa cum a promis în urmă cu un an, străinul s-a întors să le dăruiască pozele făcute în sat.

Eric Roset este un fotograf francez stabilit în Elveția, căsătorit cu o româncă. A călătorit prin toată Europa, iar aparatul de fotografiat l-a ajutat să cunoască mai bine oamenii. De mai mulți ani lucrează la un proiect interesant, fotografiază țiganii din România, Franța și Elveția. În viitor, pentru același proiect, vrea să meargă în Israel, Australia și în America de Nord.

Fascinat de Kusturica

Mai mulți ani, Eric a lucrat ca și educator, dar acum publică imagini în diferite ziare și reviste din Elveția. De câțiva ani nu se mai desparte de aparat. În adolescență a văzut un film de Kusturica, „Vremea țiganilor”, care l-a marcat puternic. A început să se uite altfel la țigani, a început să-l fascineze obiceiurile lor. În Franța a pozat comunități care locuiau în rulote și țigani români care locuiau la bloc. L-a surprins faptul că aceștia creșteau găini pe acoperiș, iar când a venit în România, a văzut și aici prepelițe crescute pe balcon.

Prin Gârcini și Zizin

În România, țara natală a soției sale, a venit de mai multe ori. Alina s-a stabilit în Elveția din copilărie, când părinții săi au fugit din țară pe vremea lui Ceaușescu.

Eric a fotografiat țiganii din Zizin, din Gârcini și din alte comunități la fel

de mari, unde și-a făcut amici buni. Peste tot a fost primit cu căldură. „Sunt deschiși, primitori. Mereu s-au purtat frumos cu mine. Aparatul mă ajută să intru mai ușor în contact cu oamenii. Nu puțini au fost străinii care au venit pe la ei și le-au promis ajutoare pe care nu le-au mai trimis niciodată. Eu n-am promis nimic, doar fotografii, și m-am ținut de cuvânt. N-am avut niciodată probleme cu ei. Când m-am dus să pozez o familie de pe strada Carierei din Brașov, mi-a căzut portofelul când am coborât din taxi. Când mi-am dat seama că nu-l mai am, le-am spus gazdelor, care s-au dat peste cap ca să mi-l găsească, deși i-am asigurat că nu-i bănuiesc pe ei de furt. Într-un final, l-am găsit pe stradă”, povestește Eric. Vorbește binișor românește, precum și engleza și spaniola. De curând a început în București un curs de limba țigănească.

Indienii din Ecuador

În anul 1999 a făcut fotografii la manifestația muncitorilor de la Roman, care s-a ținut în fața Prefecturii. Muncitorii n-au fost prea încântați că sunt pozați, fiindu-le teamă că portretele lor vor ajunge în ziarele românești sau la Poliție. Eric i-a asigurat că e străin, dar nu l-au crezut pentru că fuma țigări Carpați. În cele din urmă l-au lăsat în pace, fără să-i spargă aparatul.

În America de Sud a fost de mai multe ori, în Ecuador și Argentina. A pozat indienii incași, s-a împrietinit cu ei, le-a studiat obiceiurile și tradițiile. Când nu fotografiază țigani, îi place să meargă pe munte sau să cânte la tobă. Este membru al Clubului Alpin Elvețian și a terminat un curs pentru ghiži montani.

Va mai rămâne la Brașov, unde se află cu familia sa, două luni. La întoarcere în Elveția vrea să înceapă un alt proiect, să fotografieze evreii ortodocși din Geneva.